

Posudek bakalářské práce Kateřiny Maškové s názvem

Outdoor trénink

Posuzovaná bakalářská práce se zabývá stále oblíbenějším a velice frekventovaným tématem, jakým je oblast outdoorových aktivit. V porovnání s poměrně intenzivně probíhající diskusí je však na trhu k dispozici pouze omezená nabídka odborných pramenů. Přes toto úskalí se nicméně autorka poměrně zdatně přenesla a seznam použité literatury je celkem reprezentativní, i přes svou pestrost má solidní úroveň. K utvoření komplexního pohledu chybí snad pouze nějaký titul vycházející z prostředí alternativních pedagogických přístupů. V Soupisu bibliografických citací je uvedeno 20 pramenů, z toho jeden cizojazyčný a 17 internetových zdrojů. Doplňková Bibliografie uvádí dalších 18 pramenů. Práce jako celek má dobrou formální i obsahovou úroveň a je prosta výraznějších chyb.

Autorka se ve své práci pokusila o celkový souhrn fenoménu outdoorových tréninků v mnoha jeho aspektech. První kapitola přináší poněkud obecný pohled na oblast podnikového vzdělávání, přičemž pozornost je soustředěna na základní terminologii a východiska. Místy se zde objevují pojmy podnikové vzdělávání a vzdělávání v podniku jako synonyma, ačkoliv toto pojetí není přesné.

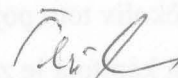
Druhá kapitola je zaměřena na popis metod podnikového vzdělávání. V celém textu se nicméně neobjevuje korektní vymezení ústředního pojmu „didaktická metoda“. Autorka také uvádí, že: „metody se opírají o moderní výzkumy průmyslové psychologie...“ (str. 14), což ovšem nelze tvrdit o všech metodách obecně. Problematické je tvrzení, že metody na pracovišti se obecně využívají většinou u dělníků a nižších složek (str. 15).

Jako nejproblematictější pasáž práce se z mého pohledu jeví kapitola 3, věnovaná definici Outdoor tréninku. Je značně nestandardní věnovat samostatnou kapitolu pouze základnímu vymezení popisovaného pojmu, zvláště když má tato kapitola rozsah pouze jedné normostrany. Logičtější by bylo propojit tento text s následujícími pasážemi, zaměřenými především na vývoj a historii aktivit v dané oblasti. Tyto odstavce jsou naopak velmi podrobné a v mnohém velmi přínosné, neboť obsahují i obecně nepříliš známé informace a úvahy, především o českých specifikách. Autorka se zde rovněž podnětně zamýšlí nad dvojakostí outdoorových aktivit v dimenzích vzdělávání x zábava. Přesto si však neodpustím jednu otázku: proč jsou názvy států na str. 22 uvedeny v anglickém jazyce?

V následujících kapitolách již autorka rozebírá konkrétní témata, jakými jsou např. zážitková pedagogika, možnosti a typy vzdělávacích aktivit, jejich základní principy apod., zvláštní kapitola je věnována i osobě instruktora. Škoda jen, že odstavce věnované jednotlivým typům outdoorových programů mají charakter spíše stručného přehledu, bez podrobnějšího vymezení. Možná nejpřínosnější je poslední kapitola, v které se autorka zamýšlí na klady a zápory, možnostmi a mezemi outdoorového tréninku. I zde si nicméně myslím, že některým problémům (složení skupiny, omezenost předávaných dovedností a vědomostí) mohlo být věnováno více pozornosti.

Z celé práce je zřejmé, že autorka se v dané problematice velmi dobře orientuje, zvládá odbornou terminologii a její poznatky a zkušenosti jsou i osobního rázu. Sám za sebe mohu říci, že jsem četl již několik bakalářských prací věnovaných problematice outdoorových aktivit, ale tato patří rozhodně k těm nejlepším. K celé práci nemám z formálního ani odborného pohledu žádné zásadní připomínky. Domnívám se, že ji lze považovat za celkově velmi zdařilou a vyhovující, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 6. května 2006

PhDr. Michal Šerák, Ph.D.